

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Iz Rusije.

13. marca st. st. [Izv. dop.]

Nemcem v gladnej Germaniji podaril je Bismarck septennat, to je „oboroženi mir“, ki bi imel Francijo in Rusijo držati v strahu, drugim pa, ki plešo kakor železni kancelar gode, dati „korajžo“. Kakor je izvestno vsakemu, ki sledi za dogodki poslednjih let, Rusija ni država fraze, laži in lisičjega lokavstva, kakor takozvana „Evropa“, Rusija je carstvo dejanja. To so dokazali ruski rodoljubi v Petrogradu, ki so za odgovor na napade, ki leče iz Tevtonije v Francijo, odgovarjali dejanjem: generalu Saussieru poslal je Haritonenko gromadno „bratino“ (majolko) od srebra, Dérouledu, kakor sem pisal, poslali so ruski rodoljubi srebrn čebriček, te dni pa so zopet generalu Boulangeru poslali ka zaško šaško (sabro) v dragoceni srebreni in zlatej opravi; klinja sable je staroogerska. Na klinji je zlat nadpis slovanski: „Derzaj! smjelim Bog vladjet“.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisal Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Četrto poglavje.

(Dalje.)

Mej tem je Mabel opazovala sestrine tovaršice. Jedna izmed njih, gospa srednjih let, v brokatu metaljskih boj in z nojevimi peresi na glavi, ni čakala, da bi jo predstavili, ampak je kar naravnost izrekla, da pri njej se lahko prezirajo vse oblike, ker Mabel že tako ljubi zaradi ljube matere in zaradi Ludvike, ki jej je najboljša prijateljica. Potem jej je predstavila svojo hčer, vilo (silfo) v tartanatu, ki je Mabeli kaj toplo roke stiskala. To naj bi uvajalo prijateljstvo, katero ja ima, kot je nje mati se nadejala, v najkrajšem času mej seboj sklepati.

Mabel se je vsega tega močno veselila. Tako rano, mislila je, so zapustile plesalnico, da bi jo tako neprisiljeno in prisrčno pozdravile; zato jih je tudi vsprejela z razmerno živostjo in prisrčnostjo. Ko so stali še blizu durij ter se ropot njih prihoda

Bismarck siplje fraze, siplje grom in tresk na Francijo. Rusija pa, v osebi svojih bogatih domoljubov obsipa francoske rodoljube in smrtne sovražnike Tevtonstva z dragocenimi podarki, ki imajo gotovo veliko več pomena, nego vse „leteče besede“ germanskih hegemonov in vsi častniški spisi, ki jih piše in pošiljajo lahkovernemu svetu Bismarckove reptilije v Germaniji in zunaj Germanije, (kajti dozaj se ne ve, „wo ist des Deutschen Vaterland, da si je v resnici vsa Tevtonija manjši, nego štiri ruske gubernije srednje v velikosti).

Rusija je pripravljena na vojno, a vojne nihče ne želi, skoravno je vsakdo pripravljen, takoj obiskati Nemce. Gnev ruskega naroda kipi; ako bo ruski vojak primoran iti na bojno polje, znal bode, da bi mu ne bilo treba žrtvovati svojega življenja, ko bi v Evropi ne bilo Nemcev ali ko bi Nemci dajali vsakemu svoje; kako pa se tepo Rusi, to je menda še sveže v pameti tistih, ki dragajo neprenehoma miroljubno Rusijo in kale vodo, da bi ujeli še kako ribico v podobi koščeka otomanske zemlje, kamor bi poslali svojo „kulturo“ in „svobodo“. Z Avstrijo se Rusija dozaj ni še bila; pač so bili v 1848. l. Rusi na Ogerskem, da so rešili Avstrijo, ki se je takrat začela parati po švu.

Tudi v krimskeji vojni stali sta si Avstrija in Rusija nasproti. Takrat se sicer ni prelivala mej njima kri, a nasledki bili so za obe državi jako čutni. Zanimivo Vam bode, ako Vam povem, da so vsi ruski častniki, ki so ob krimskeji vojni imeli opravka z Avstrijci, drug drugemu slovesno prisegli, da vzamo orožje v roke, kadar in kjer bode, ako pride do vojne mej Rusijo in Avstrijo. — Sicer je pa vojna z Rusijo sploh predrzno podjetje. Pomisliti treba samo na morje ruske konjice, o katerej je sam Moltke javno rekel, da je najboljša v Evropi in katera je, razen tega po številu tolika, kakor konjica Avstrije in Nemčije vkupe.

Iz pisma od verodostojne osebe v Volinskeji guberniji posnemam, da se tam pripravljajo umakniti se pri prvem slučaju v globino Rusije vsi, ki se lehko ognejo strahu vojne. Kakor sem Vam pisal, uče se ravno o Volinskeji, Podolskeji in sosednjih gubernijah jako natanko avstrijski častniki generalnega štaba; tam hote začeti jesti ruske gosi, race, kokoši,

voli, krave in ovce, in kdor ne bode dajal, hold, „takoju ustreliti ga“. Sicer je o znaneji karti in „Feldwörterbuch“ pisala „Pol. Corr.“ in tudi vojni attaché polkovnik Klepš v Petrogradu je poslal v „Nov. Vremja“ objasnenje, češ da je bil polkovnik pl. M. povabljen na carske manevre v Krasnoje Selo in da je, neizvestno kako, izgubil karto in „Feldwörterbuch“, ki sta bila potrebna, da bi se mogel „orijentovati“. K čemu je v Krasnem Selu potrebna karta Volinske in Podolske gubernije in „Feldwörterbuch“, kako da je treba terjati od ruskega mužika gosi, race in druge reči, to vesta, razen Boga, samo „Pol. Corr.“ in pa polkovnik Klepš.

„In armis Musae tacent“ — sicer bi se bilo odkrilo že Sibirsko vseučilišče, h kateremu je vse pripravljeno že davno, nek slovenski list je sicer prinesel že jeseni novico, da se je vseučilišče v Tomsku „slovesno odprlo“; no dozaj ga neso odpirali in ga ne mislijo še skoro odpreti, a kadar ga odpro, bodeta sprva samo dve „fakulteti“; ostale sobe in avditorije pa so odstopili Tomskeji gimnaziji, kajti zidanje nove gimnazije bi stalo 90 000 rubljev, katerih Rusija, v tako kritičnem trenutku ne more tratiti.

Vlada je zaukazala, da se morajo vsa vladna poslopja, t. j. tudi državne železnice, pošte, telegrafi itd. razsvetljevati z ruskim petrolejem, a ne ameriškim. Tako je prav, svoji k svojim! bilo je že načelo Palackega. Želeti bi bilo, da bi Slovenci v malem utvorili to, kar dela Rusija v velikem, to je kupovali bi v slovenskih prodajalnicah vse, česar jim treba.

Kruforogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. marca.

Kakor mi Slovenci, ravno tako hud boj za svoj narodni obstanek imajo Slovani v Šleziji. V Opavi je osnovala „Matica školska“ češko gimnazijo, ki je jako dobro obiskana. „Matica školska“ pa to gimnazijo teško vzdržuje in zategadelj bi Čehi radi, da bi se ta gimnazija podržavila. To je pa jako razdražilo šlezijske Nemce in Opavski mestni zbor je sklenil, poslati deputacijo k cesarju prosit,

da bi gospico Viktorijo kratkočasila. A ta je imela oči in ušesa le za Henrika in razgovor se je kmalu razvil in oživil.

Ko bi bila Mabel izbirala, gotovo bila bi najrajša našla svojega brata v malem domačem krogu. V sedanjem slučaju, mislila je, pa ni nič neprijetniše nego mali šum prijateljskih glasov, ki ga je njegov dohod le pomnožil, — nič ni bolj radostno, nego pogovor o načrtih, katere so precej snovali; — nič ne ugaja bolj njenemu samoljubju, nego to, da so vsi ti načrti bolj ali manj le nje razveseljevanje nameravali.

Ker je bila sama toli srečna, zapazila celo ni (ta preširna deklica), da se je teta Sabija bila družbi umaknila, obrnila proti levi ter na videz nezadovoljna vsa zamišljena gledala v ogenj. Celó časa ni imela pomisliti, ali ni Ludvika tudi izpozabila tujcem jo predstaviti; pomislila ni, da bi po takem bila iz družbe izključena.

Henrik je res izrazil svoje obžalovanje, da ni bilo niti njega, niti očeta na pristajališči, da bi jo bila vsprejela, vendar se je kazal kaj zadovoljnega s popoldanskim izletom ter je rekel, da je našel par toli lepih konj, da jim ni para v mestu. „Oče me je neomejeno pooblastil kupiti ja,“ rekel je.

da se gimnazija ne podržavi, kajti sicer bi se motil mir mej narodnostmi v Šleziji. O tem sklepu piše „Opavský Tydeník“ tako le: „Ako se bode deputacija predrznila sklicevati se na to, da bi se mir in red rušil v deželi, če se dovoli podržavljenju Opavske Matične gimnazije, moramo mi to odločno zavračati, kajti mestni zbor, ki je s svojimi sklepi že pokazal skrajno sovraštvo proti drugim narodnostim (kakor s sklepom, da se osebe češke in poljske narodnosti ne smejo vsprejemati v mestne službe) nema pravice govoriti o motenju miru, to tem manj, ker se jedini mož, ki je ugovarjal onim krajnim sklepom, ne udeleži deputacije. Mi znamo ceniti pomen tega koraka, ker dobro vemo, da ima Opavski mestni zbor mogoče zavézniške v državnem zboru; tembolj vemo ceniti ta korak, ker znamo, da se nam bodo stavile še druge ovire; toda držimo se trdno prepričanja, da bodo nas varovali državni zakoni, in zategadelj odločno protestujemo proti tacemu postopanju, ki ima tudi namen nam zapreti pot do Najvišjega prestola. Slabi smo in nemamo družega varstva kakor zakon, vanj zaupamo in naše zaupanje v zakone in pravico se ne sme omajati. Ker mestni zbor indirektno priznava, da je češka gimnazija potrebna, naj stori visoka vlada, kar je njena dolžnost. Pri tem ne smemo zamolčati, da od gospoda deželnega predsednika nič več in nič manj ne zahtevamo, kolikor nam gre po zakonu in po pravici. Nadejamo se, da bode čedalje slabše, ki imajo v roci samo meč resnice in pravice, ravno tako, kakor silne, ki imajo v rokah ves ustavni aparat. Pravilo se je nam, da nam deželni predsednik ni naklonjen, kar je uzrok, da so se nekatere za nas tolažilne stvari v uradnem listu zamolčale, toda mi tega ne verjamemo, kajti v njem vidimo samo zastopnika našega Najvišjega gospoda. Mi od njega torej pričakujemo samo pravice po zakonu in resnice“.

Kakor ve povedati „Oesterr. Revue“, klub nemških konservativcev že pripravlja zakon, da bi se upeljala **konfesionalna šola**. Sedaj pa še ni določeno, kdaj bodo v državnem zboru stavili nemški konservativci dotični predlog, pred vsem ga mora poprej odobriti eksekutivni odbor desnice. Ko bodo nemški konservativci dobili zadostno zagotovilo, da bode državni zbor vsprejel konfesionalno šolo, bodo jo predlagali.

Vnanje države.

Odnosaji mej **Avstrijo** in **Rusijo** se vidno boljšajo. V 2. dan aprila vrne se ruski veleposlanik na Dunaji, knez Lobanov, iz Peterburga in bode prinesel nekda seboj predloge, kako bi se prijateljstvo mej Avstrijo in Rusijo bolj utrdilo.

Bolgarska policija je izvedela, da se bolgarski emigranti v Rumuniji zbirajo pri ruskem poslanstvu v Bukureštu in se posvetujejo, kako bi zopet napravili kako ustajo v Bolgariji. Ta vest ima pred vsem namen, očrtniti ruskega zastopnika v Bukureštu ter je tedaj gotovo izmišljena. — Ve liko sebranje snide se baje 17. aprila po pravoslavnem koledarju. Kakor se govori bode volio princa Aleksandra knezom, ako bode volitev hotel vsprejeti in ga bodo vo jne velevalisti potrditi. Zategadelj odpotoval je Stojilov na Dunaj, da zve, kaj misli Dunajska vlada o tej stvari. Z Dunaja odpotoval bode v Darmstadt.

Ruski veleposlanik Nelidov je v poslednji avdijenci pri **turškem** sultanu poudarjal, da misija Rize beja v Sofiji sedaj nema nobenega pomena in je priporočal, da Turčija hitro odpokliče iz Sofije svojega komisarja. Izrazil je tudi svojo nezadovoljnost s politiko turške vlade. — „Pol. Corr.“ je izvedela iz Carigrada, da je bil 1. marca Nelidov izročil Porti noto, v kateri je zahteval, da Turčija hitro Rusiji poplača zaostanke iz vojne odškodnine. Lani je zopet plačala 108.700 turških funtov manj, kakor je določeno po pogodbi. Vsi zaostanki dosedaj

zapalib obrokov že znašajo 443.007 turških funtov. Turčija bi bila lahko plačala, ko bi bila hotela. Lani je bila letina v Mali Aziji, katere davki so pred vsem odločeni za poplačanje vojne odškodnine, dobra. Poslednje mesece je Turčija naročila orožja za več, nego znašajo vsi zaostanki Rusiji, ter je vse v gotovini plačala. Nota nujno opominja Turčijo, da poplača zaostanke.

Dopisnik „Novega Vremena“ se je razgovarjal s **francoskim** ministrom vnanjih zadev o evropski politiki. Flourens se je izrazil, da ključ evropske politiki ima Rusija v rokah. Dokler je Rusija prijazna Franciji, se ni bati, da bi Nemčija začela vojno. Francija in Rusija sta stari državi, katerih moč je že skušana. Nemčija bi razpala, ko bi začela vojno in bila premagana. Italija ne more nič škodovati Franciji.

Kakor piše „Ruskij Kurjer“, je finančno stanje **ruske** države jako slabo. Državni primankljaj se veka od leta do leta. Finančno vprašanje je zategadelj tako važno, ker je denar duša vojne. Rusiji je še vedno lažje zmagati z rubljem nego z mečem. Od 1880. l. sem je bil primankljaj redno vsako leto. V teh 6 letih bilo je po oficijalnih poročilih vkupe 250 milijonov primankljaja. v resnici pa še veliko več. Kurs rublju pada, trgovci so tudi vedno bolj zadolženi. Pred desetimi leti so znašale obresti državnih dolgov petino vseh državnih troškov, sedaj pa že tretjino. Če tako dalje pojde, se bodo čez deset let državni troški razdelili v dve polovici. Prva polovica bode ostala v Rusiji, drugo bodo pa dobili angleški kapitalisti. Že 1882. l. je na vsako osebo v Rusiji prišlo 50 rubljev državnega dolga. Pomenljivo je, da se baš oni dohodki manjšajo, katere dobiva država od kmetov. 1875. l. so kmetje še plačali davka 132 milijonov, sedaj pa le 75 milijonov. Vse upanje se stavi na davek od žganja, pa tudi ta vedno manj donaša. Poslednje poročilo kontrolne pisarne pravi, da dohodki, katere ima država od žganja, se vedno manjšajo, ker se ravščina veka, trgovina in obrtnost pa pešata. Posebno trgovina z žitom močno hira. Prvih 11 mesecev minulega leta imela je država 35 milijonov primankljaja.

Okrog Hennegaua v **Belgiji** je več tisoč delavcev pustilo delo v tovarnah in rudnikih. Bilo je že več neredov. Zandarmi so že v več krajih morali z orožjem delati red.

Dopisi.

Iz polit. okraja kočevskega 25. marca. (O naših cestnih zadevah.) Večkrat že, zlasti pa v zadnjem času, opisovalo se je po naših časnikih slabo stanje nekaterih okrajnih cest na Kranjskem, katero seveda spričuje, kako površno in brezvestno nekateri okr. cestni odbori svoj posel opravljajo. Namen tacih javnih pritožb je in ostane seveda le ta, da se po njih opozoré na te nedostatke merodajni krogi in organi, katerim je nalog, jih pred ko mogoče odstraniti. No in pazljivemu opazovalcu je dosta kratki prilžnost dana, — seznaniti se s tacimi neugodnimi cestnimi razmerami, posebno pa — popotnemu človeku, ki dosta sveta premezi, ga torej tudi pozna.

Priznati nam je pred vsem, da se je po nekodi vsled tacih pritožb cestam v prid tudi kaj storilo, t. j. ta zadeva je prišla na merodajne mestu v pretres in se je izprevidelo ob enem, da je treba slednjič vender le tudi na naša javna pota nekoliko ozreti se, če nečemo, da se stvar sama o svojem času ne maščuje. In na svetu, pravijo, se sem ter tja marsikaj rado maščuje.

Ozrimo se toraj na ceste v našem kočevskem okraji.

O slabem njih stanju se do sedaj še ni prav za prav nikaka javna pritožba čula od tod, pač pa od drugod. Le sem ter tja je kateri „katero rekel“, malo pogodrnjal, da se je po jedni ali drugi cesti „slabo vozil“, a se naposled udal v „božjo voljo“ in šel — spat! Cesta, tista nesrečna cesta pa je ostala v stanu, v kakršnem jo je pač popotnik pred časom našel. Vsaj to je naravno, da se posamezen človek kot domačin, ne bode iz lastnega nagiba naiduševal za cesto in za redno nje vzdrževanje, kadar je v slabem stanju, če se že za to ne briga dotični okrajni cestni odbor!

Čudo seveda ni, da so baš po Dolenjskem nekatere ceste v tako slabem stanu, ker so razdeljene in izročene v skrb posameznim okrajem, a čudna in „nezapopadljiva“ resnica je pak ta, da imamo takozvanih „deželnih cest“ v ravno v tistih dveh delih dežele največ, kjer jih promet v primeri z Dolenjsko — ne trebuje in zahteva, in na drugi strani železnične proge, katerih bode hvala Bogu tudi kmalu nekoliko za „sport“ — povsem nepotrebne napravljajo. Toliko o tem le mimogrede.

Okrajna cesta, t. j. njena proga: Kočevje-Podklanc in potem ona s to v zvezi: Sodražica-Globelj-Gora in Loški Potok, ti dve torej so tu omeniti. O njih stanju na kratko izraziti se je skoro zadostno, če trdimo, da sta povsem „pomilovanja“ vredni. To pa brez vsacega pretiranja.

Glede prve se da še reči, da ni tolikanj zanemarjena, kar je spada pod kočevski okraj, to je nekako do takozvanega „Schweinberg-a“, do te meje ni tolikanj sama sebi prepuščena, marveč skrbi okr. cestni odbor kočevski kolikor toliko, da se o svojem času t. j. redno nasipa in snaži, dasi splošni promet tudi še kaj več zahteva, posebno jeseni in spomladi. Nekako slabši je stan te ceste, če potuješ po njej od „Schweinberga“ dalje proti Novi vasi oziroma Bončarju; pred vsem ti je počasni voziti in — trezen biti.

V pomladanskem času (sedaj ravno se bliža neugodna doba tej cesti!), potem v jeseni, deloma tudi po letu v deževnih dneh, nahajajo se na njej, z malo izjemo te proge, — jarki na ped globoki in široki, luže v podobi malih ribnjakov, blata do kolen, kakor na kakovem ogerskem semnju, in po nekodi mestu kamenja, sama zmes od ilovice do opeke. Takov je nekako material, kateri služi množim za nasipanje ceste mestu nakopičenega kamenja, katerega družim preostaje! Živa resnica!

Pa da bi se še preračunili dalo, kedaj je cesta sploh zadnjič nasuta bila! To bi bilo neprijetno zabavljanje.

Če je tedaj cesta večji del v tacem zanemarnem stanu, a splošni promet vedno hujši in večji, kdo naj potem radovoljno prenaša muke, ki jih recimo že itak trudnemu popotniku prouzročuje še vožnja po tacih okrajnih cestah!

Ta rastoči promet, ki mu je vir v prvi vrsti v tolikanj poznati ribniški dolini, zatem pa tudi v takozvani kočevski „deželi“, slednjič dvojna poštna zveza: iz Ljubljane in Rakeka v Kočevje in retour, ne poudarja obilnih lokalnih interesov, — vse to

„In jaz sem hotel, da se Mabel z lastnimi konji popelje na sprehod in da lepših konj ne bode videti na Široki ulici (Broadway).“

„Prvikrat se popelje nakupovat,“ vzkliknila je Ludvika. „Tudi meni je oče privolil, da si nakupim enakih ali pa še bolj imenitnih stvari. Če bočeš svojo vožnjo odložiti do družega dne,“ nadaljevala je smijoč, „poskrbim, da bode Mabel za to priliko primeren klobuk imela. No, Henrik, ali ti ne pojdeš na ples?“

Preden je mogel odgovoriti, jela mu je gospa Vanekar močno očitati, da namerava doma ostati, in gospica Vanekarjeva je s prilizljivim glasom pristavila: „O, prepričana sem, da sestra vas opraviči. To bode kaj bliščeč ples; in ker je bila sestra celi dan na potu, utrujena je pač preveč, da bi se v vašej družbi še dalje radovala.“

Mabel se ni lahko mislila, da bi o tej poznej uri še šle na ples; mislila je bila poprej, da se bodo domov vrnile. Ker je s tem bila izdala svoje priproste navade in svojo popolno nevednost o mestnih dobah in urah, dalo je to gospici Vanekarjevi nov povod trditi, da Henrik Mabeli izkaže le veliko usmiljenje, ko bi jej voščil lahko noč ter ž njimi šel na ples.

Mabel je spremljala sestro in nje tovaršice do vrat; tu je vsprejela Ludvikine načrte za drugi dan ter se je od nje poslovila, Henrik pa jo je spremljal do voza. V čitalnico vrnivši se, je Mabel zaklicala: „O, tetka, kako krasna je moja sestra!“

„Res prav lepa se vidi“, rekla je gospica Sabija zbadljivo, „a želela bi, da bi se tega toli ne zavedala“. Prav smešno je bilo, da sta se sestra in gospica, kako se pač kliče, v zrcali ogledovali, na vsaki dve minuti, kolikor časa sta tukaj bili. In gospica Sabija je s stola naglo ustala, kot bi bila hotela reči: „Odšle so, sedaj pojdiva spat!“

„Kako blage so pač bile“, rekala je Mabel na pol tiho sama sebi, teto po stopnicah spremljavši, da so sem došle naji za par minut obiskat, ko so vender bile na potu na ples.“

„Zaradi tega prav so bile prišle“, odvrnila je teta Sabija z istim rezkim glasom, s katerim je prej govorila. Kot bi bila hotela isto misel zasledovati, nadaljevala je trenotek pozneje. „Jaz črtim ljudi, ki se toli lišpajo in košatijo; v mojih očeh to nima prav nobene veljave.“

Mabel v srci ni našla razloga, da ne bi bila pohoda izvajala iz najbolj nesebičnih in najljubeznjivših namer. Ker se je sedaj prvokrat spomnila, da

se teta za veseli krog ni dosta menila, sumila je, da je bil čut zanemarjenja prouzročil one zbadljive besede. Da bi to poravnala, spremljala je teto v nje sobo, pojasnila jej je napravo pri zatvornicah in pri plinu, kar je Sabiji bilo res popolnoma neznano; tudi jej je nasetovala več prememb, ki naj bi se drugi dan izvršile, da bi jej soba še bolj ugajala.

Ta paznost je gospico Sabijo silno razveselila, nje ostro obličje je postalo milejše in glas, s katerim jej je lahko noč voščila, je očitno pričal, da svojej ljubljeni bratčini ni ničesa očitala, naj je nje nezadovoljnost iz katerega koli razloga izvirala.

Gredoč doli po stopnicah, iz tetine sobe držeh, zapazila je Mabel bliščečo luč v sobi tik družbinske sobane; duri so bile na pol odprte, če prav so je bili rano na večer zaprli. Isti trenotek je zaslišala, kako jo je Henrik noter poklical.

Vsa začudena ga je našla na sofi neskrbno stegenega v domači halji in rnehkih krevsah; očitno je bilo, da ni nameraval iti na ples. Ker je bil tako pazno poslušal gospice Vanekarjeve prošnjo ter se jej na videz udal, varalo je to Mabel ter jej prave njegove namere zakrilo.

(Dalje prih.)

zahteva vestnega oskrbovanja te ceste, kar se pa do sedaj ni odveč opaziti dalo. A stvar je dokazana in vsako oporekanje bilo bi naravnost — smešno.

Ta ali oni bode morda trdil, da se tudi tu dosti stori; kdo bi vprašamo, kaj tacega verjeti mogel, ko lastno prepričanje tega ne dopusti! Na svetu so seveda ljudje, katerim očitane lastnih grehov — katere imajo na svoji vesti, ne gre v slast, pa polagoma se že tudi tem pomaga do — prepričanja.

Jednaka osoda, kakor pri ravno omenjeni okrajni cesti, gospodari pri oni, ki veže Sodražico-Globelj-Goro in Loški Potok. O tej govoriti obširneje, dalo bi se najbolje z dotičnim nadinženirjem ki se je pred letom dni nekje hvalil, kako dobro jo je „pogruntal“, ko je to cesto izpeljal!

O tej govoriti na kratko, reklo in predočilo bi se jo najbolje s tem, da trdimo o njej jednako, kakor o — „Šipka-pasu“.

Cesta ta je po nekaterih mestih komaj 3 metre široka; zelo pa kamenita; vožnjo pak ovirajo po črevelj visoki skalnati pragi in je živina z blagom vred vsak hip v nevarnosti, poškodovati se. Na družih krajih je pa zopet zelo blatna, tako da bi se z jedno besedo lahko reklo, tod je cesta „grundlos“. — Iz kratkih teh potez se da razvideti, da je ta cesta v zelo slabem stanu in da se po njej hodeč ljudje in živina mučijo. In vendar se okrajni cestni odbor ribniški, dasitudi cesto dobro pozna, ne pobriga niti za to, da bi se primerno zboljšala, niti za to, da bi se preločila po nekodi. — Ko se človek po njej vozi, ima po vsej pravici prav, če mej potom včasih vzdihne s proti nebesom obrnjenimi očmi: „Neprevideane smrti, — reši nas o Gospod!“ Uboga cesta, in nesrečni potnik, smiliti se morajo slehernemu tvoje srage. Pa vkljubu mnogim prošnjam od strani občine Gora — **na cestni odbor ribniški**, za tem na deželni odbor v Ljubljani, in slednjič na okrajno glavarstvo v Kočevji, storilo se do sedaj ni v tej zadevi nič, tako da človek dandanes res že več ne vé, kje bi se včasih pritožil, da bi kaj dosegel. Tam mej prašnimi akti leže prošnje po 1 do 8 let čakaje rešitve, a prosilci se odpravljajo s tolažbe polnimi stavki: „... Le idite, bode kmalu rešeno, samo malo še potrpite in počakajte!“ In ti naši ljudje, radi čakajo in potrpe!

Zadeva ta pa zahteva resnega dela, in zato rej priporočamo za sedaj še, dokler teh dveh cest dežela v svoje varstvo ne vzame, — **obe sl. cestnemu odboru ribniškemu v blagovoljno nekoliko večjo skrb, nego jo je do nje sedaj gojil**, potem morda vendar ne bode treba iskati v tej zadevi pomoči, kamenja, „šute“, lopat, krampov in aktov pri okr. glavarstvu v Kočevji in sl. deželnem odboru v Ljubljani, katera oba imata že itak — „dela čez glavo“ in ga imata!

Popotnik.

Z Zidanegamosta 26. marca. [Izv. dop.] Čitatelj Vašega cenjenega lista mislil bi, da se tukaj sami kuščari in močeradi valijo; o ne, tudi kvočka je tukaj nasajena, pod katero se valijo raznoteri piščanci. Ravno danes pred jednim mesecem zvalila je Vam že dobro znani „nemški šulferajn“. Proponent tega društva je na kranjski strani g. dohtar Mahr, ki se pa jako za našo štajersko slovensko stran zanima, misleč si, da bo tukaj kaj zasačil. Pravili so, da je bilo pri ustanovitvi nad 60 udov. Mi pa pravimo, da jih ni bilo nad 30 navzočih, ker smo jih z lastnimi očmi videli — menda so se drugi kje ob pečini zgubili. Svetovali bi našemu g. dohtarju, da bi se rajši zanimal za svoj poklic, ne pa da bi delal za tako nemško društvo — vsaj vendar živi od slovenskih novcev. Našim vrlim narodnim Radečanom tega gospoda priporočamo v dober spomin!

Da še posebno zveste nekaj od nas ob trdi skali! Imeli smo 17. t. m. volitve za občino Loko. Tukaj že dlje časa gospodari nemško-liberalna stranka. Tudi takrat je napeljala svoje limanice, da bi dobila naše slovenske kmete za svojo stranko. Ali zaman. Premda se je naš ameriški restavrater grozil nekeje gospej, da ne bo dalje pri njej jemal zemelj in kifeljcev, če ne bo v njegovem zmislu volila, vendar je nemško liberalna stranka pri volitvah sijajno propala. V odbor so z večino izvoljeni sami značajni narodnjaki z vrlim narodnim županom. Odsihmal je za večno odklenkalo gospodarstvu nemško liberalne stranke. Naš g. ženir Unterberger s komilitonom Kropajem (seveda rojen Slovenec) je grozno razsajal ter se čisto pobit na tihem na železniškem koleselnu na

nemško trdnjavo odpeljal. Ta gospod ima silno dobre lastnosti ter je že slovenskim tukaj samo za slovensko občinstvo živčim uradnikom — pa vsaj vsakdo ve, da imamo tukaj večinoma poslovati s Slovenci in s sosednimi Hrvati — dekrete napisal, katerih pa ne more žalibože nobena oblast podpisati. Ta gospod menda drugega dela nema, ker vedno tukaj živeče Slovence v domačej hiši strastno napada. Visoko ravnateljstvo južne železnice bi nam pač jako ustreglo, ko bi tega gospoda k svoji dolžnosti pozvalo. Še drugi čudeži se tukaj gode, v katerih bo slavno občinstvo prihod njič še več zvedelo.

Domače stvari.

— (Pri današnji dopolnilni volitvi II. volilnega razreda v mestni zbor) so bili izvoljeni od prišlih 136 volilcev, in so dobili glasov: Gogala Ivan 132, Hrasky Vladimir 132, dr. Tavčar Ivan 132, vitez Zitterer Matija de Casa Cavalchina 132, Benedikt Josip 131. Lani volilo je 115 volilcev, torej letos tudi v tem razredu udeležba živahnejša.

— (Nadvojvoda Viljem) ogledal je danes dopoldne tukajšnje topničarsko vojaštvo in vojašnice, kjer so topničarji nastanjeni. Opoludne ob 1. uri bil je obed, h kateremu je bilo povabljenih 15 častnikov. Zvečer ob 6. uri je zopet obed, h kateremu je povabljenih 25 oseb, mej njimi deželni predsednik baron Winkler, F. M. L. vitez Keil, deželni glavar grof Thurn in župan Grasselli. O polnoči odpelje se nadvojvoda Viljem s kurirnim vlakom na Dunaj.

— (Zanimiva obravnava) bode zopet v petek dne 1. aprila dopoldne ob 9. uri pri c. kr. deželnem sodišči Ljubljanskem. Obravnavalo se bode namreč o prizivu proti razsodbi c. kr. okrajne sodnije v Vipavi, s katero je bil okrajni glavar vitez Schwarz obsojen na 20 gld. globe, eventualno 4 dni zaporu.

— (Rodoljubna požrtvovalnost.) G. Anton Förster ml. sodeloval je pri koncertu, kateri je priredil „Narodnemu domu“ na korist svetovnoznani violinist Ondříček. Sedaj pa je poklonil „Narodnemu domu“ še posebej dvajset goldinarjev. Belžeč to vest, izrekamo rodoljubnemu darovalcu najiskrenejšo zahvalo. Ker se te dni odpelje v Lipsko na konservatorij, izrekamo tudi željo, da bi nam vrnivšega se bilo mogoče pozdraviti dovršenega umetnika.

— (Osobna vest.) Gosp. dr. Fran Stor napravil je včeraj odvetniški izpit z odliko in bode svojo odvetniško pisarno odprl v Ljubljani.

— (Vodovodni odsek) imel je včeraj zvečer sejo, v kateri je sklenil, da se vodovodni načrt izdelati naroči inženirju g. Smerekarju v Mannheimu, ki bode to delo dovršil v 4 mesecih in dobi 3500 gl. nagrade.

— („Glasbene Matice“) vsakoletne javne skušnje imajo posebno privlačno silo. Kakor narašča število gojencev, tako tudi število poslušalcev in ako pojde v tej razmeri naprej, skoro ne bode več dovoljnega prostora za javno skušnjo, kajti redutna dvorana bila je pretekli petek že pretesna. Spored, ki je lani obsejal nad 20 točk, skril se je letos na 15, a kazalo bi, da se še to število zmanjša na 10 ali k večjemu na 12 točk, vrhu tega bi pa občinstvu tudi ugajalo, da se javna skušnja, kakor prejšnja leta zopet določi na 3. ali 4. uro popoldne. Kar se tiče posamičnih točk, z veseljem beležimo, da so se vse jako vrljo izvajale ter kazale gojencev lepo izvežbanost in veliki napredek, ki ga je „Glasbena Matica“ v zadnji čas storila. V prvi točki svirale so na klavirju J. Dolenc, M. Moos, J. Lukman in K. Seunig jako precizno. Potem nastopil je ženski zbor in pel troglasno Abtovo „Čuj glas zvonov“ z velikim efektom. Po dobro sviranem „Eccosaise“ (Čelešnik, Prelesnik, Razingar, Svetek) nastopil je J. Kos in sviral na goslih Beriotovo „Scène de Ballet“ in žel mnogo priznanja. Naslednja točka, Kückenova „Barkarola“ bila je izmej najboljših. Gospici J. Dolenc in L. Moos peli sta ta dvospev tako ubrano in miloglasno, da bi je bili prav radi še jedenkrat čuli. Moskovskega „Španske plese“ so na dveh klavirjih jako dobro pogodile A. Milčinski, L. Razlag, A. Reichmann in J. Tomec, na kar je nastopil moški zbor ter pel Zajčev „Zrinski Fraakopan“. Karakteristični ta zbor bil je zlasti glede basistov izvrstno zastopan. Gospica Daneševa je kot pevka že na glasu in tudi takrat pela z velikim uspehom.

Od ostalih točk treba omenjati Weberjevega „Momento capricioso“ in Chopinove „Polonaise“, ki jih je na klavirju s veliko spretnostjo sviral Oskar Dev, koračnice iz oratorija „Athalia“ za mali orkester in dva klavirja (T. Bučar, L. Daneš, P. Götzl, Vik. Murnik) in pa dveh Gerbičevih skladb, ki sta bili ta večer na programu. V „Ave Mariji“ odlikoval se je zopet ženski zbor, v samospevih P. Götzl in T. Bučar, v mešanem zboru „Bučelar“ pa je nastopilo vseh 150 gojencev glasbene šole in pelo prav precizno in krepko. S cesarsko pesnijo, katero je občinstvo stoje poslušalo, končala se je javna skušnja, ki je pokazala, da so gg. Gerbič, Ohm Janušovski in Eberhart izvrstne učne sile, od katerih se nam je nadejati stalnega napredka.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) dobilo bode letos zastavo, ki bode stala 500 gld. Gosp. Zeplichal napravil je za to zastavo dvoje krasnih načrtov. Jeden načrt ima obliko navadne zastave, drugi pa obliko cerkvenega prapora. Delo je pri obeh izborni, a da je nam na voljo dano, odločili bi se brez premišljevanja za zastavo v podobi prapora in to iz naslednjih nagibov. Po vsej severnej Evropi, po vsej Rusiji, je oblika prapora običajna vsem društvom. Ta oblika je staroslovanska in ima tudi to prednost, da se zastava lepše vidi, nego li navadne zastave. Načrt praporu je vrhu tega g. Zeplichal tako krasno narisal po staroslovanskih motivih, da bi izvestno to bila izredno lepa in okusna zastava.

— (Obesil) se je včeraj v Šiški delavec, znan po imenu „Ta trdi“. Rodbinski razpori bili so baje uzrok samomoru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. marca. Vsi listi razpravljajo izredno visoki politični pomen odlikovanj, danes v uradnem listu objavljenih. „Fremdenblatt“ piše: Odlikovanja se ne dajo drugače tolmačiti, nego da je cesar poln zaupanja v vodstvo ministerstva, to zaupanje hotel javno izraziti. Milostni izkazi krone bodo prebivalstvu in parlamentu v dokaz, da je kabinet, akoravno so se posamični njegovi ukrepi mnogostransko napadali, varoval državno jedinstvo in državni interes vsacega narušenja in ohranil svoji upravi stvarni značaj. — „Presse“: Odlikovanje Taaffeja je ob jednem izjava zaupanja v njegovo sistemo, ki se naslanja na državno misel, na državni interes. Z odlikovanjem drugih dveh ministrov pa je poleg priznanja zaslug tudi izrečeno, da je ministerstvo Taaffeovo izven strankarskega gibanja, nezavisno od hipnih slučajnostij. — „Neues Tagblatt“ kazoč na parlamentarne razmere pravi: Odlikovanja imajo namen, uplivati kakor svetla luč na zatemnele, zamotane politične odnošaje. — „Extrablatt“: Z odlikovanjem načelnika kabineta naglašja vladar vnovič svoje sporazumljenje s programom sprave mej avstrijskimi narodi, kateri program si je Taaffe izbral in katerega že več let z nesebično gorečnostjo zastopa. Odlikovanje Dunajevskega in Gautscha pa je tema dvema izvrstnima ministroma ne le Najvišje zadoščenje za raznovrstne napade ekstremnih strank, temveč daje obema nasproti takim napadom pomnoženo obrambo, osnovano in uspešno avtoriteto. „N. Fr. Presse“ in „Deut. Zeitung“ pa zmatrata odlikovanja kot izjavo, namenjeno na adresu državnozborske večine.

Pariz 28. marca. Zasobne vesti zagotavljajo, da Radoslavov na svojem potovanju po Bolgarskem javno priporoča, da se princ Battenberg zopet izvoli knezom. Vesti o ustaškem gibanju po Bolgarskem neso istinite.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjenju, tiščanju v želodci in nerednem iztrebljenju, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po pošti po vzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (19—2)

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60.

(192—2)

Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Loterijne srečke 26. marca.

V Trstu: 27, 9, 84, 38, 43.
V Linci: 28, 18, 17, 90, 76.

Tujci:

28. marca.

Pri **Stonni**: Geiringer, Palne z Dunaja. — Falkenau iz Prage. — Sonnenberg iz Budimpešte. — Friedman z Dunaja. — Prohaska iz Zagreba. — Belec iz Radovljice. — Kafka, Weiss z Dunaja.

Pri **Salici**: Kuchler, Spanholz z Dunaja. — Eberle iz Gradca. — Puntschard iz Celovca. — Hertel iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

26. marca: Marija Žitnik, posestnikova hči, 2 mes., Hovica št. 9, za božjastjo.

27. marca: Urša Babšek, gostija, 67 let, Poljanska cesta št. 37, za spridenjem jeter. — Anton Vidmar, delavec, 30 let, Opekarska cesta št. 13, za jetiko.

28. marca: Viktor Gril, knjigovezev sin, 18 mes., Rožne ulice št. 3, za božjastjo.

V deželni bolnici:

26. marca: Liža Žagar, gostija, 58 let, za srčno hibo. — Josip Gričar, delavec, 53 let, za opeklino.

V vojaški bolnici:

25. marca: Ferdinand Janežič, nadesetnik, 32 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. marca.	7. zjutraj	732-88 mm.	2-0° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	730-59 mm.	12-6° C	sl. jz.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	732-55 mm.	5-4° C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura 6-7°, za 0-6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 80-70	gld. 80-65
Srebrna renta	" 81-80	" 81-70
Zlata renta	" 113-50	" 113-70
5% marcna renta	" 97-40	" 97-50
Akcije narodne banke	" 886-	" 886-
Kreditne akcije	" 2-4-10	" 285-60
London	" 127-70	" 127-65
Srebro	" 10-12	" 10-12
Napol	" 6-02	" 6-02
C kr. cekini	" 62-75	" 62-70
Nemške marke	" 250 gld.	" 126 gld. 50 kr
4% državne srečke iz l. 1854	" 100	" 165
Državne srečke iz l. 1864	" 101	" 75
Ogerska zlata renta 4%	" 88	" 85
Ogerska papirna renta 5%	" 105	" 50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 100 gld.	" 115
Dunava reg. srečke 5%	" 127	" 50
Zemlj. oblig. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 100	" 176
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	" 10	" 21
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	" 120	" 107
Kreditne srečke	" 170 gld. a. v.	" 219
Rudolfove srečke		
Akcije anglo-avstr. banke		
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		

Poslano.

(7-12)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
i kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mēhurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je
pristna francoska

GALERTA (Osteocolle saus odeur
pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri
A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.
Navod, kako se rabi, zastoj. (840-36)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Haževy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Št. 2116.

(204-1)

Razglas,

da se dobijo iz ustanovnih zakladov denarji na posodbo.

Deželni odbor kranjski daje iz ustanovnih zakladov posojila v zneskih po 500 gld. do več 1000 goldinarjev proti 5% obrestim na posestva s pupilarno varnostjo. — Kdor želi tako posojilo, naj se obrne na deželni odbor kranjski z dokazili zahtevane pupilarne varnosti.

Št. 5764.

(203-1)

Razglas.

Od c. kr. mest. deleg. okr. sodnije v Ljubljani se daje na znanje:

Vsled prošnje kranjskega deželnega odbora v imenu deželnega muzeja kranjskega „Rudolfinum“-a v sporazumljeni z gospoico Balbino Smolč-tovo se vredi v svrhu prostovoljne dražbene prodaje v za puščino gospoda Viktorja Smolč-ta spadajočih, v tukajšnjem sodnijskem okraju ležečih zemljišč:

1. snožeti parc. šte. 87/2 in 1207 kat. obč. Vič vlož. šte. 300 iste kat. občine z izključno ceno 2222 gld.;

2. snožeti parc. šte. 758/1 in 758/2 kat. obč. Vič vlož. šte. 301 iste kat. občine z izključno ceno 2750 gld.;

3. snožeti parc. šte. 1348/1 kat. obč. Vič vlož. šte. 302 iste kat. občine z izključno ceno 1250 gld.;

4. snožeti parc. šte. 3511 kat. obč. Brezoviške vlož. šte. 812 iste kat. občine z izključno ceno 1150 gld. — jedini dan na 4. eventualno 5. april t. l. dopoldne ob 9. uri.

Dražba se prične na mestu zemljišč na Tržaški cesti poleg gostilne pri Bobenčku s tem pristavkom, da ostanejo pravice na imenovanih posestvih zavarovanih upnikov brez ozira na zvrženo ceno popolnoma v moči, dalje da si prodajalci pridržijo rok osmih dni za odobravanje prodaje.

Zemljeknjižni ekstrakt in dražbeni pogoji ležé v pisarni sodnijskega komisarja dra. Frana Vok-a v pregled.

V Ljubljani, dne 19. marca 1887.

Vencajs l. r.

Razglas.

Vsled prošnje kranjskega deželnega odbora kot zastopnika kranjskega deželnega muzeja „Rudolfinum“-a in v soglasji z gospoico Balbino Smolč-tovo je c. kr. deželna sodnija v Ljubljani kot zapsušinska oblast po ranjtem gospodu Viktorju Smolč-tu prostovoljno dražbo v njegovo zapsušinsko spadajočih in v kat. občini Trnovsko predmestje ležečih senoženih parcel št. 551, 552, 553 in 920 dovolila.

Navedene parcele, katerih prve tri se nahajajo v zemljiški knjigi kat. občine Trnovsko predmestje pod vložno šte. 381, slednja pa pod vlož. šte. 508, se bodo in sicer prve tri za skupno ceno 580 gld. in slednja za ceno 930 gld. izključvale in se bo dražba na mestu zemljišč vršila dne 4. aprila dopoldne ob 10. uri po c. kr. notarju dru. Franu Vok-u kot sodnijskem komisarju, pri katerem se tudi nahajajo dražbeni pogoji vsakemu v pregled.

Zemljišča se bodo prodala pri jedini dražbi in ne pod navedeno izključno ceno.

Prodajalcu ostane skozi 8 dni od dneva prodaje pravica pridržana, prodajo odobriti ali ne in na prodanih zemljiščih zavarovanim upnikom ostanejo njih pravice brez ozira na kupnino prihranjene.

V Ljubljani, dne 22. februarja 1887.

Od c. kr. deželne sodnije:

Breschar l. r.

Jabelka

v večjih in manjših količinah se kupujejo pri „Bavarskem dvoru“ v Ljubljani.

(182-6)

Vsled mnogih vprašanj uljudno naznanjam, da bodem odprl svojo

(201-1)

odvetniško pisarno

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 10

(stara kresija)

v torek po veliki noči dne
12. aprila t. l.

Dr. Franjo Stor.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,
aromatična, upliva okrepljujoče, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdeto sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,
splošno priljubljen, upliva okrepljujoče in nareja zobe svetle in bele. à 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstva, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-34)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovia v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene za stonj razprava o varovanji zob in ust.

Dober postranski zaslužek!

Gld. 100 do gld. 300 na mesec more pri nas prisluziti vsakdo s prodajo zakonito dovoljenih srečk na obročna plačila in to jako lahko, brez kapitala in brez rizike. Ponudbe naj se pošiljajo v nemščini na Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Co., Budapest. (188-2)

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-89)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (pogled juž. kolodvora).

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-37)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

FRAN CHRISTOPH-ov

sveti lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnostij in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri Ivanu Luckmann-u; v Beljaku pri Math. Fürst Sohn.

FRAN CHRISTOPH,
izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskare“.